

Strípky z minulosti ... Z dějin Petrkova (1903 - 1958) - 3. díl

Po státním převratu (únor 1948), vedeném soudruhem Gottwaldem, byl zvolen akční výbor, jenž realizoval v obci změny, které nemusely být každému po chuti. Například z národního výboru byli vyloučeni dva členové, ač je o dvě léta dříve spoluobčané legálně zvolili. Odvolán byl i velitel hasičského sboru.

V měsíci květnu si komunistická garnitura potřebovala zlegalizovat únorový puč a vyhlásila celonárodní volby. „*Byly povoleny dvě kandidátky.*“ Černá – kandidátka čtyř státem schválených stran (KSCZ zaručeno 70% všech mandátů) a bílá – pro ty, kdo jednotnou kandidátku nechtěli. Kdo však vhodil bílý volební lístek, stal se pro komunisty tzv. *volebním nepřítelem* (aneb Kdo nejde s námi, jde proti nám). „*V naší obci bylo odevzdáno 58 kandidátek černých a 31 kandidátek bílých.*“

Slunečný 12. červenec 1950 přinesl novinku. První společné žně v dějinách obce! Byly vytvořeny skupiny – samařovská, petrkovská a lhotická. Do konce srpna museli zdejší rolníci splnit dodávky nejméně na 105%. Zvládli to o fous – na 106%. Přesto byly jednotlivcům za neplnění jiných dodávek ukládány prakticky likvidační pokuty. Na přímluvu předsedy vyživovací komise, který na ONV vysvětlil, že hospodáři nemohou dávky splnit ani při nejlepší vůli, byly pokuty sleveny. V témže roce byla v družstevním lihovaru dokončena stavba „*obrovské bramborárny. Sem jsou sváženy brambory z celého kraje hned v době sklizně a pak zpracovány na lih.*“

V padesátém prvním československá vláda vyhodnotila, že se plýtvá moučnými výrobky, a proto se rozhodla zdražit mouku a chleba (4kg bochník - z 20 Kčs na 32 Kčs). Zřejmě to nepomohlo, neboť se na zmíněné potraviny opět zavedl lístkový systém. V souvislosti s danými opatřeními provedla SNB (Stráž národní bezpečnosti) prohlídku u zemědělců v Samařově a Petrkově. Příslušníci stráže prohlíželi šrot, zda není dělán z chlebového obilí. Kromě toho si vyžádali vizitu v chlívcích, aby zkontrolovali, zda je počet prasat a dobytka správně nahlášen. Za každý prohřešek byla udělena pokuta.

Na posílení ideologie nového režimu byly pořádány nejrůznější agitační akce. Mezi ně patřil Pochod míru. „*Pro tuto věc však v naší obci nebylo dost pochopení, a proto byla velice malá účast. Šlo se z Nových Lhotic přes Petrkov po silnici k lihovaru, k Novým Mlýnům, k Samařovu a do Lhotic.*“ V rámci dané kampaně proběhlo v celém Československu hlasování za mír. Uvedená volba nepatřila mezi nejobtížnější, že. Kdo chtěl zachovat mír, podepsal, v opačném případě svůj podpis nepřipojil. Překvapí někoho, že všichni podepsali?!?

V létě 1952 „*se v naší obci dosti rozšířila mandelinka bramborová... nebezpečný škůdce a nepřítel rolníka...Je to tak zvaný ‚americký brouk‘. Proč americký? Protože dle zjištění pohraničních stráží byl sem zanášen americkými letadly a zde shazován.*“

Nakonec ho zřejmě Američané svrhli také nad obcí Nové Lhotice a trochu jim zbylo i pro Petrkov. (Ano, to byl samozřejmě pokus o vtip.) V každém případě rolníci vyhlásili brouku nelitostnou válku. *„Zamořená pole se musela poprášit práškem Dynocitem a provést postřik Gesarolem. V místech výskytu byly dávány do země sirouhlíkové injekce. Brouci a larvy museli býti sesbírání a zničení petrolejem neb ohněm. Nať ze zamořených polí se musela spálit.“*

Mrazivá zima přelomu let 1952/53 přinesla mráz i do lidských duší. Politické procesy dosáhly vrcholu a na vesnicích rovněž přituhovalo. Na místní byl vyvíjen tlak kvůli založení JZD. Lidé byli trestáni vězením či vysokými pokutami za nesplnění kontingentů. Někteří hospodáři byli prohlášeni za vesnické boháče, konkrétně se jednalo o pět sousedů, z nichž dva pocházeli z Petrkova.

Socializaci vesnice dokázali obyvatelé obce Nové Lhotice vzdorovat až do padesátého sedmého. A jak probíhalo zakládání Jednotného zemědělského družstva? Ať vám to pan kronikář sdělí sám: *„Předseda MNV... nás ujišťoval, že dosavadní způsob hospodaření je již pro nás nemožný... Dlouho jsme se s touto novou myšlenkou nemohli smířit... Vy, budoucí čtenáři těchto řádků, si ani zdaleka nedovedete představit, jak hrozný boj jsme bojovali. Byl to sice boj duševní, ale zato tím bolestnější...že jsme v tyto dny chodili kolem dosud našich polí se skloněnými, ba hluboko skloněnými hlavami, z očí kanuly slzy a srdce, které z této rodné hroudy rostlo, bolestí pukalo. Chvějící se ruka hladila dozrálé klasy a rty šeptaly známou hymnu rolníka ‚Rodné brázdy v šir i dál...‘ V našich myslích se nám zjevuje ustaraný otec a udřená matka, s jakou láskou na těch polích pracovali, jak nám je předávali a prosili, abychom i my na nich s láskou pracovali a je neopustili. A nyní začaly mít události na naši vesnici rychlý a rozhodný spád. Členové náborové komise nám rozdali přihlášky s podotknutím: ‚V pondělí si pro přihlášky přijdeme a vezmeme si, ať podepsané, anebo nepodepsané.‘ A nyní nastává osudné rozhodnutí...“*

O rok později se krajem prohnala ničivá bouře doprovázená větrnou smrští. Společnými silami vyvrátily a zpřelámaly mnoho stromů. Za oběť jim padla i stoletá lípa v blízkosti stavení pana Seckého na Petrkově. Neobyčejně silný vítr ji dokázal dva metry nad zemí ulomit a hodit na střechu zmíněné budovy. *„Velké množství krycích tašek rozdrveno a část vrchu rozlámána.“*

Obec nakonec zasáhlo ještě jedno „zemětřesení“. Petrkovští projevilí přání vytvořit JZD společně s Hůrkou! Jelikož na svém rozhodnutí skálopevně trvali a ONV jim žádné překážky do cesty neházel, stalo se. Od prvního ledna 1959 se obec Nové Lhotice zmenšila o osadu Petrkov, *„která od zmíněného data spadá pod správu Místního úboru v Bojanově.“*

Lenka Pimová